

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**
Џеронима Стилтона

МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА

ЦЕРОНИМО
СТИТОН

Церонимо Стилтон

ГАС ДО ДАСКЕ, СТИЛТОНЕ!

Назив оригинала: Metti il turbo, Stilton!
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Паоло Валентино / Paolo Valentino
Текст уредили: Маргерита Банал / Margherita Banal (Atlantyc S.r.l.)
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Алесандра Роси / Alessandra Rossi

Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Корице: Ђузепе Фачото / Giuseppe Facciotto (цртеж) и Алесандро Мушило / Alessandro Muscillo (боја)
Графички дизајнер: Лаура дал Мазо / Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Илустрација почетних и завршних страна: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (цртеж) и Енио Буфи MAD5 / Ennio Bufi MAD5 (цртеж на страни 124), студио Парлапа / Studio Parlapà и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / Andrea da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Илустрације: Данило Лоицеда / Danilo Loizedda (цртеж), Каролина Ливио / Carolina Livio (туш), Дарија Черки / Daria Cerchi и Валерија Каироли / Valeria Cairoli (боја)
Уметнички сарадници: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi и Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графичка опрема: Марта Лорини / Marta Lorini

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

© 2019 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво
International rights © Atlantyc S.r.l.
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
www.atlantyc.com - contact: foreignrights@atlantyc.it

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantyc S.r.l.* Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Geronimo Stilton names and characters are trademarks licensed to *Atlantyc S.r.l.* The moral right of the author has been asserted.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05351-7

Грррруууу!

Било је то мирно, топло пролећно јутро у
Мишограду. Седео сам за столом у башти
БАРА, код Бунга Кињића.

Ах, какав мир! Каково опуштање! Какав спокој!

Зраци сунца обасјавали су град,
а ја сам већ унапред уживао у
сласном *доруку*
који сам поручио!

Него, извините, још се
нисам представио:

ја сам Стилтон,
Џеронимо Стилтон,

Гррррууууу!

уредник Мишјих новостѝи, најпознатијих новина на Острву мишева.

Где сам оно стао? Ах, да, чекао сам да ми донесу доручак, бркове да полижеш: **шејк** од качкаваља, **кроссоне** са кремом

од горгонзоле и три **кексића**

са глазуrom од скаморце и талеђа. *Сћо му моцарела*, какве ђаконије!

Бунго Кињић је пришао са

ПОСЛУЖАВНИКОМ и

рекао: – Изволите, господине Стилтоне!

Насмешио сам се, али ми одмах потом поглед паде на сат, па повиках: – Цијууу, касниииим!

Нагло сам устао, налетео на бармена и...

ТРААААС!

Послужавник испаде из Бунгових шапа
и паде на под... са све мојим доручком!
Катастрофа!

Остале муштерије у кафићу стадоше се
дошаптавати: – Ко је онај

шепртља?

Посрамљено сам
промрмљао:

– Извините... хм...
извините...

Стварно сам

КАСНИО, па сам платио
рачун и одмах отишао...

Док сам јурио мишоградским
улицама, мрмљао сам себи у браду: – Којим
ПУТЕМ се најбрже стиже до редакције? Да
ли да скренем десно? Или лево? Не сећам
се... цијууу!

ГРРРРУУУУУ!

На крају сам се одлучио: узео сам **ТАКСИ** како бих што пре стигао!

Ушао сам у кола и рекао: – До Мишјих новосџи, молим! Брзо, баш брзо, заправо – баш, баш брзо, молим! Хвала!

Таксиста климну главом и крену. Међутим, већ на првом ћошку смо морали нагло да станемо. Ох, не, заглавили смо се у

САОБРАЋАЈНОЈ гужви!

Уздахнуо сам: – Нисам раније приметио да у Мишограду има оволико возила!

Таксиста рече: – Откад су сви покуповали нови **СУПЕРНЕ**, вожња је постала немогућа!

Ништа ми није било јасно, па сам упитао: – Мооолим? Суперне? Никад чуо...

ГРРРРУУУУУ!

Прекинула ме је гласна рика.

ГРРРРУУУУУ!

Повиках: – Упомооооћ, ово звучи као лав!

Таксиста се закикотао: – Ма шта причате!

То је мотор новог аутомобила суперне!

Погледао сам кроз прозор и угледао

ВАТРЕНОЦРВЕНИ аутомобил, са

леопардастим ентеријером.

Нисам стигао да боље погледам, јер...

**БИИИП
БИИИИИИП!**

Још један суперне нас престиже и удену
се између аутомобила. Возач избаци шапу
на прозор, па нам довикну: – Јесте ли чули
каква сирена? Нема моћније **СИРЕНЕ** од

Грррруууу!

сирене новог аута суперне!

Чуј, јесам ли чуо! Цијууу!

Тек што сам се повратио од страха, кад
одједном...

Поскочио сам на седишту, изнервиран...

ТУ-ТУУ!
ТУ-ТУУ!

Γρρρρυуууу!

Сјо му моцарела, каква је сад ово **БУКА?!?**

Таксиста рече: – Бас радио-уређаја у суперне аутомобилима је изузетно јак, зар не?

Једва чујно изустих: – Аха...

Какав стрес! А ја хтео да стигнем на време на **ПОСАО...**

Заштѐ, заштѐ, заштѐ баш мене мора све да
снађе?!

Напокон, након што смо дуго, баш дуго, баш, баш дуго,
ијак, стигли у тој улици одавно ше, баш, баш дуго,
смо до Мишјух новосѣи, у Улици тортица 13.

Замало се нисам онесвестио кад
ми је таксиста пружио *рачун*
за вожњу: био је то
астрономски рачун... а свакако
сам закаснио на посао!

Задрхџао сам од бркова до
репа размишљајући
шта ће ми деда
Твртко рећи:
не подноси
кашњење!

СВИ БИ ХТЕЛИ СУПЕРНЕ!

Ушавши у редакцију, **олакхнуо сам**
с олакшањем: мој деда Твртко Топузовић
још није стигао на посао.

За брк сам се извукао! Деда је оснивач
Мишјих новосћи, тако да – куку оном ко не
ради тачно оно што он каже!

Какав мишотастичан аутомобил!

Прошао сам поред
своје секретарице
Мишеле, која је
опуштено ћаскала
са спортским
новинаром
Дриблингом Збрзом.

Чуо сам како Мишела каже: – Кад бих добила повишицу, без размишљања бих купила један **СУПЕРНЕ!**

Дриблинг одврати: – Ја сам се већ распитао: хтео бих суперекстраултранабуцен модел! Просто ми-шо-та-сти-чан!

Сћо му моцарела, опет тај суперне?!?

Само што нисам ушао у своју канцеларију, кад ми **Мишерсен Квачило**, нови сарадник у *Мишјим новостима*, препречи пут.

– Господине Стилтоне, јесте ли чули за нови аутомобил суперне? Хтео бих да напишем чланак о његовим изузетним перформансама у рубрици **Глодари и мотори!**

Секунд потом, иза његових леђа појави се Стила Финић: – А ја специјал о *мееееѿамодерном ентеријеру!*

Још неко довикну: – А ја **репортажу** о
потрази за мистериозним произвођачем?
Господине Стилтоне, знате ли да нико не
зна где се налази?

Цијууу, нисам више могао да слушам о том
АУТОМОБИЛУ! Зато сам промрмљао: – Овај...
дозволите да размислим, молим вас!

Потом сам се увукао у
канцеларију и затворио
ВРАТА с уздахом: – Доста
више са тим аутом... нећу
ни да чујем за њега!

Доста са тим аутом!

(ПРЕВИШЕ) ПУСТОЛОВАН ПРЕДЛОГ

Само што сам почео да пишем нови чланак,
кад бам! Врата канцеларије се изненада
ОТВОРИШЕ.

– Ола, рођо! Како си ми?

Био је то мој рођак Трапола, који је, као и
обично, улазио без куцања.

Промуцао сам: – Хм, добро...

Са Траполом никад не смеш превише да се
опустиш, пошто увек уврти неку **сумануТу**
идеју у тинтару!

И ето, мој рођак је почео да грицка **чипс**
са укусом сира и, пуних уста
(неваспитанко један!), рече:

Имам спектакуларан
предлог!

– Дошао сам... мљац-мљац...
зато што имам један **предлог**...
мљац-мљац... који не можеш
да одбијеш, рођо!

**ХМММ... МИРИСАЛО
ЈЕ НА НЕВОЈУ!**

Покушао сам да се извучем:
– Овај... заправо... у редакцији
увек има толико посла... знаш...
ја сам уредник... и...

Трапола је наваљивао: – Џеронимућо, немој
да си смарачућо! Нисам ти рекао ни о чему
се ради!

Уздахнуо сам: – Ја се зовем Џеронимо,
колико пута треба да ти кажем?

Он је наставио да тера своју причу:

– Пријавио сам се за **МИШОЛОВСКИ**